

PROBUD – Usługi Budowlane
Piotr Gontarz
ul. Widok 10/2
23-400 Bilgoraj

tel. 607 366 583
e-mail: gontarzt@wp.pl
NIP: 918-160-25-80
REGON: 060038800

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY

Obiekt: Budynek Poradni Rehabilitacyjnej oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej

Kod CPV: 45211350-7 Budynki wielofunkcyjne

Kategoria obiektu: XI oraz XVII

Branża: Architektura

Temat: Projekt architektoniczno-budowlany rozbudowy i przebudowy budynku byłego Ośrodka Zdrowia w Terespolu z dostosowaniem do funkcji Poradni Rehabilitacyjnej oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej

Lokalizacja: Działki nr ewid. 1771/3, 1771/4

Tereszpol-Zaorenda

Gmina Terespol

Powiat Bilgoraj

Inwestor: Gmina Terespol

ul. Długa 234

23-407 Terespol-Zaorenda

Data opracowania: grudzień 2021 r.

TOM AB-I

Projektował:

mgr inż. arch. Tadeusz Howorus
upr. bud. ANB-513/1/32/82

Sprawdził:

mgr inż. arch. Marek Podolak
upr. bud. 425/Lb/2001

Strona tytułowa – Załącznik

Wykaz projektantów biorących udział w opracowaniu projektu budowlanego posiadających uprawnienia do projektowania w odpowiedniej specjalności

Branża	Zakres opracowania	Imię i nazwisko	Numer uprawnień	Podpis
Konstrukcja	Projektował	inż. Marian Olszyński	ANB-513/1/3/84	
	Sprawdził	mgr inż. Paweł Sosiński	LUB/0064/PWOK/09	
	Opracował	inż. Piotr Gontarz	ANB-513/1/32/82	
Instalacje sanitarne	Projektował	mgr inż. Radosław Zaklekta	LUB/0310/POOS/12	
	Sprawdził	mgr inż. Albert Zając	LUB/0282/PWOS/12	
Instalacje elektryczne	Projektował	mgr inż. Tomasz Bździuch	LUB/0110/PWOE/09	
	Sprawdził	mgr inż. Marian Oleszek	LUB/0183/PWOE/08	

Spis zawartości opracowania

Lp.	Element opracowania	Skala	Nr strony / rysunku
	<i>Część opisowa</i>		
1.	Strona tytułowa		1
2.	Strona tytułowa – Załącznik: Wykaz projektantów biorących udział w opracowaniu projektu budowlanego posiadających uprawnienia do projektowania w odpowiedniej specjalności		2
3.	Spis zawartości opracowania		3
4.	Oświadczenie do projektu, uprawnienia budowlane, zaświadczenie o przynależności do Izby Architektów RP		5a-5i
5.	Opis techniczny do projektu architektoniczno-budowlanego		6
	<i>Część rysunkowa</i>		
6.	Rzut piwnic	skala 1:50	39 / A1
7.	Rzut parteru	skala 1:50	40 / A2
8.	Rzut piętra	skala 1:50	41 / A3
9.	Rzut dachu	skala 1:100	42 / A4
10.	Przekrój A-A	skala 1:50	43 / A5
11.	Przekrój B-B	skala 1:50	44 / A6
12.	Przekrój C-C	skala 1:50	45 / A7
13.	Przekrój D-D	skala 1:50	46 / A8
14.	Elewacje	skala 1:100	47 / A9
15.	Zestawienie stolarki okiennej		48 / A10
16.	Zestawienie stolarki i ślusarki drzwiowej		49 / A11
17.	Szczegóły ocieplenia		50 / A12
18.	Szczegóły ocieplenia		51 / A13
19.	Szczegóły ocieplenia		52 / A14
20.	Szczegóły ocieplenia		53 / A15
21.	Szczegóły ocieplenia		54 / A16
22.	Szczegóły ścianek działowych szkieletowych		55 / A17
23.	Szczegóły ścianek działowych szkieletowych		56 / A18
24.	Szczegóły ścianek działowych szkieletowych		57 / A19
25.	Szczegóły ścianek działowych szkieletowych		58 / A20
26.	Szczegóły sufitu podwieszonego		59 / A21
27.	Szczegóły sufitu podwieszonego		60 / A22
28.	Szczegóły sufitu podwieszonego		61 / A23
29.	Szczegół wyłazu dachowego		62 / A24
30.	Balustrada schodów zewnętrznych	skala 1:20	63 / A25

	<i>Załączniki</i>		
31.	Załącznik nr 1 – Analiza technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło		64
32.	Załącznik nr 2 – Analiza technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach lub w wyznaczonej strefie ogrzewanej		66

OŚWIADCZENIE

Projekt architektoniczno-budowlany:

Obiekt: Budynek Poradni Rehabilitacyjnej oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej

Kod CPV: 45211350-7 Budynki wielofunkcyjne

Kategoria obiektu: XI oraz XVII

Temat: Projekt architektoniczno-budowlany rozbudowy i przebudowy budynku byłego Ośrodka Zdrowia w Terespolu z dostosowaniem do funkcji Poradni Rehabilitacyjnej oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej

Lokalizacja: Działki nr ewid. 1771/3, 1771/4

Tereszpol-Zaorenda, Gmina Terespol, Powiat Biłgoraj

Inwestor: Gmina Terespol

ul. Długa 234, 23-407 Terespol-Zaorenda

jest sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej (*Prawo Budowlane* – art. 34 ust. 3d pkt 3) i kompletny w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo Budowlane* (tekst jednolity: Dz.U. z 2021 r. poz. 2351, z 2022 r. poz. 88) oraz Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego. Oświadczam, że projekt budowlany dla tego zadania inwestycyjnego został wykonany zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej i jest kompletny z punktu widzenia, któremu ma służyć.

PROJEKTANCI		
Imię i nazwisko	Numer uprawnień	Pieczątko i podpis
Projektował: mgr inż. arch. Tadeusz Howorus	ANB-513/1/32/82	
Sprawdził: mgr inż. arch. Marek Podolak	425/Lb/2001	

Opis techniczny

do projektu architektoniczno-budowlanego rozbudowy i przebudowy budynku byłego Ośrodka Zdrowia w Tereszpolu z dostosowaniem do funkcji Poradni Rehabilitacyjnej oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej

1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego będącego przedmiotem zamierzenia budowlanego, dane ogólne

1.1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

Obiekt budowlany: Poradnia Rehabilitacyjna oraz wielofunkcyjna Spółdzielnia Socjalna.

Kategoria obiektu: XI oraz XVII.

1.2. Podstawa opracowania

Podstawę opracowania stanowią:

- Zlecenie inwestora i uzgodnienia z inwestorem,
- Wypis i wyrys z Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego,
- Mapa do celów projektowych opracowana przez geodetę uprawnionego,
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (tekst jednolity: Dz.U. z 2021 r. poz. 2351, z 2022 r. poz. 88),
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (Dz.U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690, z późn. zm.),
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w *sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego* (Dz.U. z 2020 r., poz. 1609),
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w *sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów* (Dz.U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719),
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w *sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych* (Dz.U. z 2009 r. Nr 124, poz. 430),
- Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o *świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz.U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.),
- Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 26 marca 2019 r. w *sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą* (Dz.U. z 2019 r., poz. 402),

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2006 r. *o spółdzielniach socjalnych* (Dz.U. z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z późn. zm.),
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. *w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia* (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1126),
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. *w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy* (Dz.U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650, z późn. zm.),
- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych,
- Obowiązujące normy oraz literatura fachowa.

1.3. Zakres opracowania

Zakres opracowania obejmuje wykonanie projektu architektoniczno-budowlanego rozbudowy i przebudowy budynku byłego Ośrodka Zdrowia w Terespolu z dostosowaniem do funkcji Poradni Rehabilitacyjnej oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej.

Projekt opracowany został w formule ustanowionej w nowelizacji ustawy *Prawo budowlane*, która wprowadziła rozdział zakresu obowiązujących części projektu. Dla przedmiotowego obiektu wykonany został projekt architektoniczno-budowlany (PAB), natomiast projekty techniczne (PT) opracowane zostaną przez projektantów poszczególnych branż i przekazane kierownikowi budowy przed rozpoczęciem realizacji inwestycji.

Projektowana charakterystyka energetyczna budynku będzie elementem projektu technicznego.

W obrębie opracowania zamieszczono informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

Przebudowa istniejącego budynku byłego Ośrodka Zdrowia realizowana jest poprzez zmianę układu funkcjonalno-użytkowego, z dostosowaniem do nowoprojektowanej funkcji Poradni Rehabilitacyjnej (parter) oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej (piętro). Przebudowa wiąże się z koniecznością wykonania nowych otworów okiennych i drzwiowych w ścianach konstrukcyjnych, rozebrania istniejącej klatki schodowej, która nie spełnia współczesnych standardów użytkowych oraz rozebrania części ścianek działowych i wzniesieniu nowych. Do rozbioru przeznaczono również dach o konstrukcji drewnianej, z pokryciem blachą trapezową oraz stropodach nad piętrem. Nowoprojektowana funkcja użytkowa kondygnacji piętra wymaga wysokości pomieszczeń 3,0 m, co w stanie istniejącym nie jest możliwe do uzyskania. Ponadto stan techniczny tych elementów budynku nie jest zadowalający.

Rozbudowa 'południowo-zachodnia' realizowana jest poprzez wzniesienie nowej klatki schodowej, o wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych parametrach. Projektowana

klaka schodowa umożliwi zamontowanie platformy przyschodowej dla osób niepełnosprawnych, dzięki czemu będą one miały dostęp do każdej kondygnacji użytkowej budynku.

Rozbudowa 'północno-wschodnia' realizowana jest poprzez dobudowę pomieszczenia technicznego (kotłowni).

Niniejsze opracowanie zostało sporządzone na podstawie wykonanej inwentaryzacji budowlanej istniejącego budynku byłego Ośrodka Zdrowia w Terespolu.

1.4. Cel opracowania

Celem opracowania jest sporządzenie dokumentacji technicznej stanowiącej podstawę realizacji przedmiotowej inwestycji.

Niniejsza dokumentacja stanowić będzie również podstawę opracowania projektów technicznych branżowych (PT) oraz specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych, przedmiarów robót i kosztorysów inwestorskich.

1.5. Opis stanu istniejącego

Istniejący budynek byłego Ośrodka Zdrowia w Terespolu jest piętrowy, częściowo podpiwniczony, z poddaszem nieużytkowym, niski, wykonany w technologii tradycyjnej murowanej.

Budynek posadowiony bezpośrednio na gruncie rodzimym. Fundamenty bezpośrednio w postaci łąw fundamentowych betonowych.

Ściany zewnętrzne gr. 1 ½ ceg. wykonane z cegły pełnej ceramicznej oraz bloków wapienno-piaskowych pionowo drążonych na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany obustronnie otynkowane.

Ściany wewnętrzne gr. 1 oraz 1 ½ ceg. wykonane z cegły pełnej ceramicznej oraz bloków wapienno-piaskowych pionowo drążonych na zaprawie cementowo-wapiennej.

Stropy międzykondygnacyjne gęstożebrowe (przyjęto, że zastosowano stropy DZ-3 lub DMS).

Podciągi żelbetowe monolityczne.

Schody żelbetowe monolityczne dwubiegowe.

Stropodach nad piętrem jednodzielnny, niewentylowany. Warstwę konstrukcyjną stanowi strop gęstożebrowy. Warstwa wyrównawcza z zaprawy cementowej. Pokrycie dachu z papy asfaltowej na lepiku. W okresie późniejszym na stropodachu wykonano tradycyjną drewnianą więźbę dachową z pokryciem blachą trapezową ocynkowaną.

Ścianki działowe o gr. 1/2 ceg. z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie cementowo-wapiennej.

Posadzki z terakoty, lastryko, wykładziny dywanowej. W piwnicy posadzka betonowa.

Stolarka okienna częściowo pierwotna drewniana, okna zespolone, oraz częściowo wymieniona na nową z profili PCV .

Stolarka drzwiowa drewniana. Ślusarka zewnętrzna aluminiowa.

Budynek wyposażony jest w instalacje: wodociągową, kanalizacyjną, centralnego ogrzewania z kotłowni węglowej, elektryczną, telefoniczną.

1.6. Uwarunkowania projektowe – Poradnia Rehabilitacyjna

W Poradni rehabilitacyjnej znajdują się trzy pomieszczenia przeznaczone do prowadzenia zajęć rehabilitacyjnych: 1) sala masażu, 2) sala elektrollecznictwa, światłolecznictwa, leczenia polem elektromagnetycznym, 3) sala kinezyterapii.

Projektowana ilość stałych pracowników: 3 osoby. Dla personelu przewidziano szafki pracownicze na odzież wierzchnią i roboczą zlokalizowane w pomieszczeniu socjalnym.

W pomieszczeniach Poradni zaprojektowano wykorzystanie istniejącej wentylacji grawitacyjnej. Ponadto w pomieszczeniach bez okien zastosowana wentylacja mechaniczna (wentylatory na wlotach kanałów). W pomieszczeniu kinezyterapii zastosowana wentylacja mechaniczna.

Ciepła woda użytkowa przygotowana centralnie (kocioł na ekopellet) oraz pozyskiwana dodatkowo z paneli solarnych.

W holu przewidziano siedzenia dla pacjentów oraz wieszaki na odzież wierzchnią. Projektowana przebieralnia umożliwi przebranie się pacjentom w ubranie do ćwiczeń prowadzonych w sali kinezyterapii. W przebieralni przewidziano ławeczkę oraz wieszaki na odzież wierzchnią.

Masaż rehabilitacyjny to zabieg, który umożliwia, ułatwia i przyspiesza powrót do sprawności fizycznej. Wyróżnić możemy np. masaż kręgosłupa, nóg, bądź głowy. Masaż leczniczy należy do jednego z rodzajów fizjoterapii i jest to fizyczne oddziaływanie na organizm z użyciem bodźców o podłożu mechanicznym, przede wszystkim jest to nacisk na tkanki.

Wyróżnić należy rodzaje masażu:

Masaż segmentarny – wykorzystuje się przede wszystkim techniki oparte na masażu klasycznym, m.in.: ugniatanie, głaskanie czy oklepywanie, a dodatkowo także: chwyt podłopatkowy i międzykolkowy. W ciele człowieka łącznie znajduje się 31 segmentów (szyjne, piersiowe, lędźwiowe, krzyżowe).

Masaż izometryczny – najczęściej wykonuje się go w przypadku niedowładu, bądź w czasie zaniku mięśni. Taki masaż składa się z trzech etapów. W pierwszym dochodzi do przygotowania ciała pacjenta poprzez delikatne rozciąganie, by rozgrzać i rozluźnić tkanki. Drugi z etapów to ten właściwy, polegający na intensywnym ugniataniu i oklepywaniu, a ostatni z nich ponownie zmniejsza napięcie i rozluźnia mięśnie.

Masaż punktowy (akupresura) – ma za zadanie wpływać na określone punkty w ciele, nazywane tzw. spustowymi. Jest to chińska metoda, którą można wykonywać dłońmi (najczęściej kciukiem lub palcem wskazującym), palcem, bądź nawet główką od szpilki. W ciele znajduje się kilkaset takich drażliwych punktów, których ucisk powoduje poprawę zdrowia.

Elektroterapia to zabiegi, w których stosuje się różnego rodzaju prądy lecznicze, stałe bądź zmienne, o różnej częstotliwości. Leczenie prądem to dziedzina fizykoterapii. W trakcie zabiegów odpowiednich miejscach na ciele

pacjenta nakłada się elektrody, przez które przepuszcza się prąd. Jeden zabieg trwa zazwyczaj kilka lub kilkanaście minut, wykonuje się je najczęściej codziennie przez pięć lub 10 dni. Prądy działają przede wszystkim przeciwbólowo, dochodzi też do zmniejszenia napięcia mięśni, poprawy ukrwienia, przyspieszenia regeneracji tkanek, lepszego wchłaniania się obrzęków.

Światłolecznictwo to metoda terapii polegająca na naświetlaniu lampami, które w zależności od rodzaju generują różne promieniowanie. Emitowane promienie różnią się przede wszystkim wielkością energii i długością fali, co niesie za sobą różne efekty terapeutyczne. Terapia światłem przyczynia się do poprawy ukrwienia oraz odżywienia komórek. Dodatkowo wspomaga przemianę materii i zmniejsza napięcie mięśni.

Pod pojęciem kinezyterapia kryje się leczenie ruchem. Podstawą kinezyterapii są różnego rodzaju ćwiczenia lecznicze, inaczej nazywane gimnastyką leczniczą. Celem tych ćwiczeń jest przywrócenie pacjentowi pełnej sprawności lub, jeśli nie ma możliwości powrotu do pełnego zdrowia, chociaż częściowej sprawności fizycznej. Zadaniem kinezyterapii jest również jak największe przywrócenie sprawności układu krążenia, układu oddechowego i nerwowego oraz przewodu pokarmowego i układu moczowo-płciowego.

Kinezyterapia polega na wykonywaniu różnego rodzaju ćwiczeń, które mają za zadanie poprawić stan zdrowia pacjenta i przywrócić mu jak największą sprawność, która będzie mu umożliwiała dalszą rehabilitację. Zabiegi kinezyterapii można podzielić na miejscowe i ogólne. Ćwiczenia miejscowe dotyczą bezpośrednio zmienionego chorobowo narządu, zaś ćwiczenia ogólne składają się z zabiegów kinezyterapii, które dotyczą też części ciała nieobjętych chorobą.

1.7. Uwarunkowania projektowe – Spółdzielnia Socjalna

Spółdzielnia socjalna to przedsiębiorstwo społeczne. Łączy działalność gospodarczą z realizacją celów społecznych i wspiera osoby zagrożone wykluczeniem społecznym.

Spółdzielcy prowadzą działalność o dwojakim charakterze. Nadrzędnym ich celem jest powrót do uregulowanego życia społecznego i zawodowego. Temu celowi podporządkowana jest podstawowa działalność spółdzielni. Drugim celem spółdzielców jest prowadzenie przedsiębiorstwa w oparciu o wspólną pracę. Ponadto spółdzielnia socjalna może prowadzić działalność społeczną, kulturalno-oświatową oraz społecznie użyteczną – zarówno na rzecz swoich członków, jak również lokalnego środowiska społecznego.

Projektowana ilość stałych pracowników: 4 osoby. Dla personelu przewidziano szafki pracownicze na odzież wierzchnią i roboczą zlokalizowane w pomieszczeniu socjalnym.

W pomieszczeniach Spółdzielni zaprojektowano wykorzystanie istniejącej wentylacji grawitacyjnej. Ponadto w pomieszczeniach bez okien zastosowana wentylacja mechaniczna (wentylatory na wlotach kanałów).

Ciepła woda użytkowa przygotowana centralnie (kocioł na ekopellet) oraz pozyskiwana dodatkowo z paneli solarnych.

W holu przewidziano siedzenia dla pacjentów oraz wieszaki na odzież wierzchnią.

2. Zamierzony sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego

2.1. Sposób użytkowania obiektu budowlanego

Budynek przeznaczony jest na obiekt użyteczności publicznej, realizujący potrzeby zdrowotne oraz społeczno-socjalne mieszkańców miejscowości Tereszpól, a także całej gminy Tereszpól. Parter przeznaczony jest na Poradnię Rehabilitacyjną, natomiast piętro na wielofunkcyjną Spółdzielnię Socjalną.

2.2. Program użytkowy obiektu budowlanego

Piwnica

W piwnicy znajdują się pomieszczenia magazynowe.

Parter

Na parterze mieszczą się: sala masażu, sala elektrolecznictwa, światłolecznictwa, leczenia polem elektromagnetycznym oraz sala kinezyterapii. W holu wydzielono pomieszczenie przebieralni. Na parterze zaprojektowano ponadto gabinet lekarski, pomieszczenie socjalne personelu, sanitariat dla niepełnosprawnych/damski, sanitariat męski, pomieszczenie porządkowe oraz kotłownię, z niezależnym wejściem z zewnątrz budynku.

Piętro

Na piętrze mieszczą się: dwie pracownie gastronomiczne, świetlica, pomieszczenie socjalne personelu, sanitariat dla niepełnosprawnych/damski, sanitariat męski, pomieszczenie porządkowe.

2.3. Zestawienie powierzchni użytkowej

PIWNICA			
Lp.	Nazwa pomieszczenia	Rodzaj posadzki	Pow. użytkowa
01	Komunikacja	gres	24,37 m ²
02	Korytarz	gres	6,46 m ²
03	Magazyn	gres	4,22 m ²
04	Magazyn	gres	11,54 m ²
05	Magazyn	gres	14,34 m ²
06	Magazyn	gres	21,43 m ²
07	Magazyn	gres	10,63 m ²
	RAZEM		92,99 m²

PARTER			
Lp.	Nazwa pomieszczenia	Rodzaj posadzki	Pow. użytkowa
1	Przedsionek	terakota	6,20 m ²
2	Hol	wykładzina PCV	21,00 m ²

3	Sala masażu	wykładzina PCV	11,86 m ²
4	Sala elektrolecznictwa, światłolecznictwa, leczenia polem elektromagnetycznym	wykładzina PCV	21,51 m ²
5	Sala kinezyterapii	wykładzina PCV	24,28 m ²
6	Korytarz	wykładzina PCV	3,19 m ²
7	Gabinet lekarski	wykładzina PCV	10,50 m ²
8	Pomieszczenie socjalne	wykładzina PCV	5,19 m ²
9	Przebieralnia	wykładzina PCV	4,41 m ²
10	WC niepełnosprawnych / damski	terakota	5,79 m ²
11	WC męski	terakota	4,37 m ²
12	Pomieszczenie porządkowe	terakota	1,85 m ²
13	Kotłownia	gres	8,26 m ²
K1	Klatka schodowa	terakota	17,94 m ²
	RAZEM		146,35 m²

PIĘTRO			
Lp.	Nazwa pomieszczenia	Rodzaj posadzki	Pow. użytkowa
101	Korytarz	terakota	26,30 m ²
102	Pomieszczenie socjalne	terakota	11,77 m ²
103	Pracownia gastronomiczna	terakota	23,00 m ²
104	Pracownia gastronomiczna	terakota	24,28 m ²
105	Świetlica	terakota	19,63 m ²
106	Korytarz	terakota	2,68 m ²
107	WC niepełnosprawnych / damski	terakota	4,29 m ²
108	WC męski	terakota	2,93 m ²
109	Pomieszczenie porządkowe	terakota	1,83 m ²
K1	Klatka schodowa	terakota	24,55 m ²
	RAZEM		141,26 m²

3. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu budowlanego, a także sposób jego dostosowania do warunków wynikających z wymaganych przepisami szczególnymi pozwoleń, uzgodnień lub opinii innych organów

3.1. Układ przestrzenny

Projektowany budynek, mieszczący na parterze Poradnię Rehabilitacyjną, zaś na piętrze wielofunkcyjną Spółdzielnię Socjalną, ma czytelny, powstały zgodnie z podziałem na kondygnacje układ przestrzenny.

Strefa wejścia

Strefa wejścia składa się z przedsionka izolacyjnego i korytarza, który pozwala na dojście do pozostałych stref budynku. Z przedsionka prowadzi wejście zarówno do pomieszczeń Poradni Rehabilitacyjnej (parter), jak i do Spółdzielni Socjalnej (piętro) poprzez klatkę schodową. Zgodnie

z ideą niskiej energochłonności budynku strefa wejścia została zaprojektowana tak, aby stanowiła przestrzeń buforową, chroniącą przed chłodem pomieszczenia znajdujące się w głębi budynku.

Strefa Poradni Rehabilitacyjnej

Strefa Poradni Rehabilitacyjnej znajduje się na parterze, zaprojektowana została jako samodzielna pod względem funkcjonalno-użytkowym sekcja budynku. Tworzą ją: sala masażu, sala elektrolecznictwa, światłolecznictwa, leczenia polem elektromagnetycznym, sala kinezyterapii oraz gabinet lekarski. Pomieszczenia podstawowe uzupełniają pomieszczenia socjalne oraz higieniczno-sanitarne.

Strefa Spółdzielni Socjalnej

Strefa Spółdzielni Socjalnej znajduje się na piętrze, również zaprojektowana została jako samodzielna pod względem funkcjonalno-użytkowym sekcja budynku. Tworzą ją: dwie pracownie gastronomiczne, świetlica. Pomieszczenia podstawowe uzupełniają pomieszczenia socjalne oraz higieniczno-sanitarne.

Strefa gospodarcza

Strefa gospodarcza nie stanowi zwartej i wyizolowanej części budynku, niemniej jej rozplanowanie jest funkcjonalne. Pomieszczenie techniczne (kotłownia) znajduje się w dobudowanej części obiektu, z niezależnym wejściem z zewnątrz budynku. W piwnicy mieszczą się magazyny, natomiast na każdej kondygnacji nadziemnej zaprojektowano pomieszczenie porządkowe, obsługujące przypisaną jednostkę użytkową.

3.2. Forma architektoniczna

Budynek posiada prostą, podporządkowaną założeniom funkcjonalno-użytkowym formę architektoniczną. Bryła budynku zwarta, złożona z dwóch przenikających się prostopadłościanów, z wysuniętym ryzalitem zespołu wejściowego oraz klatki schodowej. Charakter elewacji kształtowany będzie fakturą i kolorystyką wypraw lub/i okładzin elewacyjnych oraz detalem architektonicznym.

3.3. Dostosowanie do warunków wynikających z wymaganych przepisami szczególnymi pozwoleń, uzgodnień lub opinii innych organów

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego stanowi:

1. Działki nr ewid. 1771/3, 1771/4 położone są na terenie oznaczonym symbolem 57 UZ,UK, przeznaczonym na usługi publiczne – Niepubliczny ZOZ oraz biblioteka publiczna gminy. Plan przewiduje zachowanie obiektu i funkcji z możliwością remontowania i modernizacji.
2. Zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągu zbiorczego z ujęcia wody zlokalizowanego w Terespolu-Zygmuntach.

3. Odprowadzenie ścieków: sieć kanalizacyjna z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków w Terespolu-Zaorendzie.
4. Elektroenergetyka: zasilanie w energię z istniejącego i planowanego układu sieci elektroenergetycznych. Zachowuje się istniejący przebieg linii 15 kV i 0,4 kV oraz stacji transformatorowej z możliwością ich rozbudowy, remontu i modernizacji.
5. Zaopatrzenie w ciepło – lokalne.
6. Telekomunikacja – z istniejącej sieci abonenckiej.
7. Komunikacja: 1) Drogi układu zewnętrznego: a) KD – KP – drogi powiatowe 2919 L Gorajec – Tarnowola, 2921 L Terespol – Smólsko.

4. Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego

4.1. Charakterystyczne parametry techniczne

1. Powierzchnia zabudowy	– 201,23 m ²
2. Powierzchnia użytkowa	– 380,60 m ²
3. Powierzchnia wewnętrzna	– 412,06 m ²
4. Kubatura brutto	– 1 742,03 m ³
5. Szerokość budynku	– 14,49 m
6. Długość budynku	– 16,42 m
7. Wysokość budynku	– 8,27 m
8. Liczba kondygnacji	– 3

5. Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia obiektu budowlanego, układ konstrukcyjny obiektu budowlanego, założenia do obliczeń

5.1. Opinia geotechniczna

Podane niżej zapisy stanowią wyciąg z badań makroskopowych wykonanych na terenie projektowanej rozbudowy.

1. Warunki gruntowo-wodne stwierdzone w podłożu są korzystne.
2. Podłoże jest jednorodne litologicznie i geotechnicznie uwarstwione.
3. Pod glebą o miąższości 0,40-0,60 m od powierzchni terenu stwierdzono:
 - piaski drobne o $I_D = 0,40$,
 - piaski drobne oraz piaski drobne z przewarstwieniami pyłów piaszczystych o $I_D = 0,50$.
4. Woda gruntowa poniżej poziomu posadowienia projektowanych fundamentów.
5. Badanie geotechniczne makroskopowe jest badaniem punktowym, w oparciu o które warunki gruntowe są na przekroju interpolowane.

6. Głębokość przemarzania gruntów dla badanego terenu wynosi wg normy 1,00 m ppt. Przy utrzymujących się długo niskich temperaturach i przy braku pokrywy śnieżnej strefa przemarzania może sięgnąć głębiej.

Opinia geotechniczna

Stosownie do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w *sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych* (Dz.U. z 2012 r., nr 0, poz. 463) warunki gruntowe w podłożu należy zaliczyć do **prostych**.

Dla planowanego obiektu ustala się **I kategorię geotechniczną**.

5.2. Układ konstrukcyjny obiektu budowlanego

Projektowany budynek jest piętrowy, z poddaszem nieużytkowym, częściowo podpiwniczony, wolnostojący, niski.

Budynek ma mieszany układ konstrukcyjny. Wykonany jest w technologii tradycyjnej murowanej, z wykorzystaniem elementów stropowych prefabrykowanych. Ławy i stopy fundamentowe żelbetowe, ściany murowane z drobnowymiarowych elementów betonowych i ceramicznych, stropy gęstożebrowe prefabrykowano-monolityczne Teriva. Więźba dachowa tradycyjna, drewniana, krokwiowa.

5.3. Założenia do obliczeń

- Obciążenie śniegiem – strefa III.
- Obciążenie wiatrem – strefa I.
- Obciążenie technologiczne stropów nad parterem – 2,00 kN/m².
- Obciążenie technologiczne stropów nad piętrem – 0,50 kN/m².
- Obciążenie technologiczne przestrzeni komunikacyjnych – korytarze – 3,00 kN/m².
- Obciążenie technologiczne przestrzeni komunikacyjnych – klatki schodowe – 4,00 kN/m².

6. Liczba lokali mieszkalnych i użytkowych

Liczba lokali mieszkalnych: 0.

Liczba lokali użytkowych – parter: 3.

Liczba lokali użytkowych – piętro: 3.

7. Opis dla budynku mieszkalnego wielorodzinnego – liczba lokali mieszkalnych dostępnych dla osób niepełnosprawnych

Nie dotyczy.

8. Opis zapewnienia niezbędnych warunków do korzystania z obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego przez osoby niepełnosprawne

Przy wejściu bocznym (elewacja południowo-wschodnia) zaprojektowano podjazd dla osób niepełnosprawnych, który umożliwia pokonanie różnicy poziomów pomiędzy chodnikiem a spocznikiem przed drzwiami. Najazd o nachyleniu 6%, przy różnicy poziomów do 15 cm.

Z poziomu terenu osoba niepełnosprawna ma możliwość dostania się na każdą z kondygnacji użytkowych budynku przy wykorzystaniu projektowanej platformy przyschodowej.

Na poziomie parteru i piętra wszystkie pomieszczenia dostępne są dla osób niepełnosprawnych. Wszystkie drzwi wewnętrzne na drogach ewakuacyjnych i prowadzące do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi szerokości min. 90 cm skrzydła zasadniczego.

Na parterze i piętrze zaprojektowano sanitariaty spełniające wymogi sanitariatu dla osób niepełnosprawnych. Sanitariat zapewnia powierzchnię ruchu wózka inwalidzkiego średnicy 1,50 m oraz wyposażony jest w pochwyty stałe i uchylne ułatwiające korzystanie z przyborów sanitarnych.

Wysięg pochwyty uchylnych nie powinien być mniejszy niż 75 cm.

Pochwyty stałe powinny być umieszczone na ścianie wzdłuż miski ustępowej w odległości: 20-30 cm – początek pochwyty, min. 100 cm koniec pochwyty.

Wskazania użytkowe wyposażenia sanitariatu dla osób niepełnosprawnych:

- Wysokość miski ustępowej (mierzona do górnej części deski) powinna wynosić 43-47 cm,
- Przycisk spłuczki należy umieścić na wysokości nieprzekraczającej 120 cm od posadzki,
- Podajnik papieru toaletowego powinien znajdować się na wysokości 60-70 cm od posadzki,
- Górna krawędź umywalki powinna znajdować się na wysokości 80 cm od posadzki,
- Dolna krawędź umywalki powinna znajdować się nie niżej niż 70 cm od posadzki,
- Należy stosować umywalki podwieszane, bez postumentów i szafek pod nimi,
- Przed umywalką należy zapewnić przestrzeń manewrową o wymiarach 90x120 cm, zakładając, że dłuższa oś prostokąta leży na osi umywalki. Nie więcej niż 45 cm tej przestrzeni może znajdować się pod umywalką.

9. Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie

9.1. Zapotrzebowanie i jakość wody oraz ilość, jakość i sposób odprowadzania ścieków oraz wód opadowych

Zużycie wody wynika z potrzeb higieniczno-sanitarnych i bytowych. Pokrywane jest wodą dostarczaną z wodociągu gminnego, z wykorzystaniem istniejącego przyłącza.

Ścieki odprowadzane będą do istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej.

Wody opadowe, zbierane z dachu systemem rynien i rur spustowych, odprowadzane będą powierzchniowo na tereny zielone. Odprowadzenie wody spod rur spustowych w zastosowaniu otwartych i krytych odwodnień liniowych.

9.2. Emisja zanieczyszczeń gazowych, w tym zapachów, pyłowych i płynnych, z podaniem ich rodzaju, ilości i zasięgu rozprzestrzeniania się

Jedynym źródłem emisji zanieczyszczeń gazowych będzie kocioł na paliwo stałe, znajdujący się w pomieszczeniu technicznym (kotłowni). Współczesna technika grzewcza zapewnia zgodne z obowiązującymi normami i standardami ochrony środowiska oczyszczenie spalin przed emisją do atmosfery. Szkodliwe zapachy, zanieczyszczenia pyłowe lub płynne nie występują.

9.3. Rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów

Odpady stałe, mające charakter odpadów komunalnych, gromadzone będą w kontenerach na śmieci i wywożone na wysypisko śmieci. Gromadzenie odpadów z uwzględnieniem wymagań ich segregacji.

9.4. Właściwości akustyczne oraz emisja drgań, a także promieniowania, w szczególności jonizującego, pola elektromagnetycznego i innych zakłóceń, z podaniem odpowiednich parametrów tych czynników i zasięgu ich rozprzestrzeniania się

Nie występuje.

9.5. Wpływ obiektu budowlanego na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne

Nie występuje.

10. Analiza technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło

Zgodnie z załącznikiem nr A1.

11. Analiza technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach lub w wyznaczonej strefie ogrzewanej

Zgodnie z załącznikiem nr A2.

12. Informacja o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem

12.1. Dane konstrukcyjno-materiałowe

12.1.1. Wyszczególnienie podstawowych robót rozbiórkowych i przygotowawczych

- Demontaż drzwi wewnętrznych i zewnętrznych wraz z ościeżnicami, demontaż okien wraz z parapetami i podokiennikami zewnętrznymi,
- Demontaż krat okiennych, krat drzwiowych, stalowych zabezpieczeń na klatkach schodowych, balustrad schodowych,
- Demontaż rozdzielnic elektrycznych, skrzynek hydrantowych itp.,
- Demontaż elementów instalacji wodociągowej wraz z armaturą, instalacji kanalizacyjnej wraz z przyborami sanitarnymi, instalacji centralnego ogrzewania wraz z grzejnikami,
- Demontaż instalacji elektrycznej oraz teletechnicznej,
- Rozebranie ścianek działowych z płyt drewnopodobnych na ruszcie drewnianym lub/i stalowym,
- Rozebranie okładzin ścian z płyt gipsowo-kartonowych, boazerii, sufitów podwieszonych,
- Rozebranie fragmentów ścianek działowych murowanych, fragmentów ścian konstrukcyjnych murowanych, wykucie bruzd pod nadproża zgodnie z częścią rysunkową,
- Rozebranie schodów żelbetowych klatki schodowej,
- Odkucie tynków wewnętrznych ścian i stropów, rozebranie okładzin z płytek glazurowanych,
- Rozebranie posadzek z płytek terakotowych, gresowych, lastryko, parkietu wraz z warstwami podkładowymi oraz izolacyjnymi,
- Usunięcie materiałów z rozbiórki z budynku i odwiezienie na miejsce wskazane przez inwestora.

12.1.2. Elementy konstrukcyjne

Ławy fundamentowe żelbetowe, monolityczne, wykonane z betonu klasy C20/25. Ławy wysokości 40 cm. Zbrojone podłużnie prętami 4 # 12 ze stali klasy B500SP, ze strzemionami $\varnothing 6$ co 30 cm ze stali klasy S235JR.

Ławy posadowione na warstwie chudego betonu klasy C8/10 gr. 10 cm.

Stopy fundamentowe żelbetowe, monolityczne, wykonane z betonu klasy C20/25. Stopy prostokątne proste, wysokości 40 cm. Zbrojone krzyżowo prętami # 12 ze stali klasy B500SP.

Stopy posadowione na warstwie chudego betonu klasy C8/10 gr. 10 cm.

Z ław i stóp fundamentowych wypuścić przed betonowaniem pręty łączące ze zbrojeniem słupów i trzpieni żelbetowych.

Ściany piwnic i fundamentowe zewnętrzne dwuwarstwowe Warstwa konstrukcyjna gr. 30 cm z bloczków betonowych pełnych na zaprawie cementowej. Ściany zewnętrzne ocieplone płytami styropianowymi ekstrudowanymi XPS gr. 16 cm.

Alternatywnie można zastosować ścianę gr. 24 cm z bloczków betonowych pełnych na zaprawie cementowej, przy założeniu, że do realizacji przyjęty zostanie zamienny wariant ścian nadziemna z pustaków ceramicznych poryzowanych gr. 25 cm.

Ściany zewnętrzne nadziemna dwuwarstwowe Warstwa konstrukcyjna gr. 29 cm z pustaków ceramicznych szczelinowych Max/220 klasy 15 MPa na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M2,5. Ocieplenie płytami styropianowymi odmiany EPS 70 gr. 20 cm.

Alternatywnie można zastosować ścianę gr. 25 cm z pustaków ceramicznych szczelinowych poryzowanych klasy 15 MPa na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M2,5. Ocieplenie płytami styropianowymi odmiany EPS 70 gr. 20 cm.

Zamurowania istniejących otworów okiennych i drzwiowych oraz uzupełniające fragmenty ścian z cegły ceramicznej pełnej klasy 10 MPa na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M2,5.

Stropy uzupełniające w części istniejącej typu Kleina na belkach stalowych dwuteowych walcowanych NP-180, z płytą ciężką z płyt żelbetowych prefabrykowanych typu WPS oraz lokalnie z cegły ceramicznej pełnej klasy 15 MPa.

Górne stopki belek stropowych obetonować betonem klasy C20/25. Końce belek oparte na poduszkach betonowych z betonu klasy C20/25, wykonanych w gniazdach wykutych w ścianie. Spoiny między elementami tworzącymi płytę stropową wypełnić zaprawą cementową; w co drugiej spoinie umieścić zbrojenie z płaskownika walcowanego 5x30 mm.

Stropy w częściach dobudowanych gęstożebrowe, prefabryковано-monolityczne Teriva-I. Strop betonowany betonem klasy C20/25. Wysokość konstrukcyjna stropu Teriva-I wynosi 24 cm: wysokość pustaka 21 cm, grubość warstwy nadbetonu 3 cm. Rozstaw osiowy belek stropowych co 60 cm (lokalnie, przy rozstawie belek co 45 cm, wypełnienie mogą stanowić pustaki ceramiczne stropu Fert lub Ceram).

Żebra rozdzielcze zbrojone prętami 2 # 16 ze stali klasy B500SP, ze strzemionami $\varnothing 6$ co 20 cm ze stali klasy S235JR.

Pod ścianki działowe wzniesione na stropie wykonać pasmo dozbrojenia płyty nadbetonu siatką z drutu # 8 mm o oczkach 15x15 cm.

Zgodnie z normą dla konstrukcji żelbetowych każdy strop gęstożebrowy powinien mieć na podporze zbrojenie górne o polu przekroju nie mniejszym niż 0,2 pola przekroju zbrojenia dolnego w przęśle, zdolne do przeniesienia siły rozciągającej nie mniejszej niż 40 kN/m szerokości stropu. Zaleca się stosowanie zbrojenia podporowego w postaci siatek zgrzewanych płaskich lub siatek zaginanych.

Wieniec w poziomie stropów żelbetowe, monolityczne, opuszczone, wykonane z betonu klasy C20/25. Zbrojone prętami 4 # 12 ze stali klasy B500SP ze strzemionami $\varnothing 6$ co 30 cm ze stali klasy S235JR.

Schody wewnętrzne żelbetowe, monolityczne, płytowe, dwubiegowe. Wykonane z betonu klasy C20/25. Zbrojenie konstrukcyjne ze stali klasy B500SP, z prętami montażowymi ze stali klasy S235JR. Grubość płyty biegowej 15 cm, grubość płyty spocznikowej 15 cm. Pozostałe dane konstrukcyjno-materiałowe wg części konstrukcyjnej (PT).

Słup żelbetowy, monolityczny, wykonany z betonu klasy C20/25. Zbrojony prętami ze stali klasy B500SP, ze strzemionami $\varnothing 6$ ze stali klasy S235JR. Pozostałe dane konstrukcyjno-materiałowe wg części konstrukcyjnej (PT).

Trzpienie żelbetowe, monolityczne, wykonane z betonu klasy C20/25. Zbrojone prętami ze stali klasy B500SP, ze strzemionami $\varnothing 6$ ze stali klasy S235JR. Pozostałe dane konstrukcyjno-materiałowe wg części konstrukcyjnej (PT).

Belki spocznikowe i podciąg wewnętrzny żelbetowe, monolityczne, wykonane z betonu klasy C20/25. Schemat konstrukcyjny elementu żelbetowego to belka jedno- oraz dwuprzęsłowa. Zbrojenie konstrukcyjne ze stali klasy B500SP, ze strzemionami $\varnothing 6$ ze stali klasy S235JR. Pozostałe dane konstrukcyjno-materiałowe wg części konstrukcyjnej (PT).

Nadproża dla otworów okiennych i drzwiowych żelbetowe prefabrykowane typu L19. Bezpośrednio pod końcami belek nadproży, dla rozłożenia siły docisku, wykonać poduszki murowane z cegieł ceramicznych pełnych klasy 15 MPa na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M5. Wysokość poduszek przyjąć jako 3 wysokości cegły.

Nad otworami o szerokości powyżej 2,5 m nadproża żelbetowe, monolityczne, wykonane z betonu klasy C20/25. Dane konstrukcyjno-materiałowe wg części konstrukcyjnej (PT).

Nadproża projektowane w ścianach istniejących z dwuteowników stalowych walcowanych gatunku S235, osadzone w bruzdach wykutych nad otworem okiennym lub drzwiowym. Śruby łączące środniki dwuteowników M16. Po osadzeniu belek dwuteowych przestrzeń środnika wysypać cegłą ceramiczną pełną, a następnie osiatkować siatką Rabbita.

Kominy wentylacyjne projektowane wykonać z systemowych pustaków szerokości 25 cm, keramzytobetonowych, wieloprzewodowych, na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M2,5.

Kominy wentylacyjne istniejące przemurować powyżej stropu nad piętnem cegłą ceramiczną pełną klasy 15 MPa na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M2,5.

Komin spalinowy projektowany systemowy jednociągowy, pustak keramzytobetonowy, wewnętrzna rura spalinowa ceramiczna. Szczegóły doboru kominu wg projektu instalacyjnego.

Powyżej stropu kominy wentylacyjne oraz komin spalinowy zaizolowane płytami z wełny mineralnej gr. 8 cm.

Nakrywy kominów z betonu klasy C12/15, zbrojone krzyżowo prętami # 8 mm ze stali klasy B500SP.

Kominy ponad pokryciem dachowym okute blachą trapezową powlekaną T-6 gr. 0,5 mm, mocowaną na ruszcie drewnianym z tarcicy nasyczonej. Nakrywy kominów okute płaszczem z blachy stalowej powlekanej gr. 0,5 mm.

Otwory wentylacyjne zabezpieczone kratkami wentylacyjnymi z blachy powlekanej o wym. 14x21 cm.

Rusz pod konstrukcję dachu w poziomie wieńców na ścianach 1 piętra wykonany z kształtowników stalowych walcowanych oraz zimnogiętych, którego elementy nośne osadzone są w wieńcach żelbetowych. Pozostałe dane wg części konstrukcyjnej (PT).

Elementy stalowe zabezpieczyć antykorozyjnie wg następujących założeń:

- oczyszczenie powierzchni elementu do 2 stopnia czystości,
- jednokrotne malowanie farbą do gruntowania przeciwrzdzewną miniową 60%,
- dwukrotne malowanie farbą poliwinylową nawierzchniową.

Konstrukcja dachu Dach jedno- oraz dwuspadowy. Jako konstrukcję nośną dachu zastosowano więźbę dachową krokwiową, wykonaną z drewna sosnowego klasy C24. Krokwie w rozstawie osiowym co 0,90-1,00 m. Nachylenie połaci dachowych wynosi $4^{\circ} = 7\%$ oraz $6^{\circ} = 11\%$.

Przekroje elementów drewnianych konstrukcji dachu:

• murlaty	14 x 14 cm,
• podwaliny	14 x 14 cm,
• słupki	14 x 14 cm,
• płatwie	14 x 18 cm,
• rozpory	14 x 18 cm,
• krokwie	8 x 16 cm,
• wymiany	8 x 16 cm,
• miecze	10 x 10 cm.

Impregnacja elementów drewnianych dachu preparatem solnym trójfunkcyjnym. Impregnacja powinna się odbywać wg wskazań producenta aż do osiągnięcia stopnia NRO.

Murlaty do wieńców mocować kotwami stalowymi średnicy \varnothing 16 mm, rozstawionymi co ~1,50-1,70 m.

Pokrycie dachu z blachy trapezowej powlekanej T-35 gr. 0,7 mm, na łątach o wym. 50x38 mm z tarcicy nasyczonej. Łaty bite na kontrłatach z desek gr. 22 mm, pod którymi należy zamocować folię dachową FWK niskoparoprzepuszczalną.

Kolorystkę pokrycia dachowego należy ustalić z inwestorem. Na potrzeby niniejszego projektu przyjęto kolor blachy trapezowej grafitowy.

Obróbki blacharskie wykonywane indywidualnie oraz prefabrykowane z blachy stalowej powlekanej gr. 0,50 mm. Blacha w kolorze pokrycia dachowego.

Podbitka okapu z blachy trapezowej niskoprofilowej powlekanej T-6 gr. 0,50 mm, mocowanej na ruszcie drewnianym z tarcicy nasyczonej. Blachę mocować długością fali prostopadle do lica ściany. Blacha w kolorze pokrycia dachowego.

Odwodnienie dachu Rynny dachowe \varnothing 150 mm i rury spustowe \varnothing 120 mm z blachy powlekanej, wykonane jako systemowe. Blacha w kolorze pokrycia dachowego.

Bariery śniegowe systemowe, drabinkowe.

Elementy komunikacji dachu stalowe systemowe (ławy i stopnie kominarskie).

Wylaz dachowy fabrycznie wykończony przeszklony o wym. 86x86 cm.

12.1.3. Elementy wykończeniowe

Ścianki działowe w piwnicy, murowane na podłodze na gruncie, gr. 12 cm z cegły ceramicznej pełnej klasy 10 MPa na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M2,5.

Ścianki działowe kondygnacji nadziemnych gr. 12 cm z cegły ceramicznej kratówki K-3 klasy 10 MPa na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M2,5.

Ścianki działowe kondygnacji nadziemnych (sanitariaty) gr. 8,8 cm z cegły ceramicznej modularnej klasy 10 MPa na zaprawie cementowo-wapiennej klasy M2,5.

Ścianki działowe wykonywane na istniejących stropach z płyt gipsowo-kartonowych GKF gr. 12,5 mm na stelażu z kształtowników stalowych, z pokryciem obustronnym, jednowarstwowo. W pomieszczeniach higieniczno-sanitarnych zastosować płyty wodoodporne. Wypełnienie ścianek działowych płytami z wełny mineralnej gr. 10 cm.

Tynki i okładziny wewnętrzne Tynki wewnętrzne zwykłe cementowo-wapienne kat. III. Przed wykonaniem tynków wewnętrznych należy oczyścić powierzchnie ścian i stropów, z których uprzednio odkuto stare tynki.

Okładziny ścian w pomieszczeniach higieniczno-sanitarnych z płytek glazurowych na kleju do płytek ceramicznych do wys. 2,00 m.

Do wyceny kosztorysowej przyjmuje się płytki o wym. 30x30 cm. Niezależnie od tego rodzaj, kształt i kolor płytek należy każdorazowo przed zakupem i przystąpieniem do robót ustalić z inwestorem.

Pod glazurę wykonać podkład wyrównujący z tynku cementowo-wapiennego kat. II.

Do wys. 1,60 m ułożyć tynk dekoracyjny mozaikowy o ziarnie gr. 2,0 mm (korytarze, przedsionek, klatka schodowa). Dobór kolorystyki w porozumieniu z inwestorem.

Sufit na stropie nad piętrem z okładziną z płyt gipsowo-kartonowych GKF 2x15 mm na stelażu z kształtowników stalowych. Odporność ogniowa EI 60.

Obudowa pionów kanalizacyjnych i rur wentylacyjnych z płyt gipsowo-kartonowych gr. 12,5 mm na stelażu z kształtowników stalowych.

Malowanie ścian i sufitów dwukrotne farbą emulsyjną, po uprzednim zagruntowaniu tynków gładkich. Zaleca się stosowanie kolorów jasnych pastelowych.

Podłogi i posadzki Posadzki z płytek terakotowych oraz gresowych na kleju do płytek ceramicznych oraz wykładziny PCV rulonowej, zgrzewanej (rodzaj podłogi wg opisu na rysunkach).

Płytki terakotowe szkliwione o wym. 30x30 cm układane na kleju, klasa ścieralności IV. Wymagania w zakresie rodzaju, kształtu i koloru płytek jak dla glazury.

Wykładzina podłogowa z winylu, homogeniczna, rulonowa, zgrzewana, o grubości warstwy użytkowej min. 2 mm. Zabezpieczenie powierzchni: wzmocnienie poliuretanowe. Wykładzinę podłogową z PCV układać na warstwie zaprawy samopoziomującej.

Jako warstwę izolacji akustycznej podłóg parteru i piętra zastosowano płyty styropianowe EPS 100 gr. 3 cm, układane na zaprawie.

Pod warstwy wykończeniowe podłóg parteru i piętra wykonać jastrych cementowy gr. 50 mm zatarty na gładko, zbrojony siatką z drutu gr. 3 mm o oczkach 15x15 cm.

Pod warstwy wykończeniowe podłóg piwnic wykonać jastrych cementowy gr. 60 mm zatarty na gładko, zbrojony siatką z drutu gr. 3 mm o oczkach 15x15 cm.

Jako warstwę izolacji cieplnej posadzki na gruncie zastosowano styropian odmiany EPS 100 gr. 12 cm, ułożony na zaprawie.

Izolacja przeciwwilgociowa pozioma – 2x papa termozgrzewalna.

Podkład pod posadzkę na gruncie gr. 15 cm z betonu klasy C12/15, ułożony na podsypce piaskowej zagęszczanej mechanicznie warstwami. Wymagany wskaźnik zagęszczenia podsypki piaskowej $I_s \geq 0,99$.

Stolarka okienna Okna z PCV, profil min. sześciokomorowy, w kolorze białym, $U_f \leq 1,0$ [W/m²K]. Pakiet szklenia dwukomorowy, trzyszybowy, $U_g \leq 0,6$ [W/m²K]. Współczynnik przenikania ciepła dla okien $U_w \leq 0,9$ [W/m²K]. Okna z mikrouchyleniem.

Parapety aglomarmurowe gr. 20 mm. Podokienniki zewnętrzne z blachy powlekanej gr. 0,50 mm.

Zaleca się zastosowanie tzw. „ciepłego parapetu” z twardego polistyrenu ekstrudowanego, układanego na podokiennej części ściany. Podparapet termiczny eliminuje skutki wywołane przez mostki termiczne, nieprzyjemne przewiewy i podmuchy oraz hałas. Zastosowanie ciepłych parapetów znacząco zapobiega utracie ciepła w strefie podokiennej przez co poprawia ogólny bilans energetyczny budynku. Dzięki zastosowaniu wymiennej głowicy można szybko i ekonomicznie dopasować cały podparapet do dowolnego, dostępnego na rynku, systemu profilu okiennego.

Stolarka drzwiowa drewniana Drzwi wewnętrzne do pomieszczeń drewniane płytowe, typowe, pełne, fabrycznie wykończone. Rama skrzydła wykonana z klejonki drewna iglastego. Wypełnienie skrzydła stanowi płyta wiórowa otworowa wzmocniona wewnętrznym ramiakiem. Rama wraz z wypełnieniem oklejona dwustronnie płytą HDF. Oba boki oraz góra skrzydła okleinowane taśmą brzegową. Skrzydło pokryte laminatem. Zamek z wkładką, klamki z szyldem podłużnym.

Drzwi w pomieszczeniach higieniczno-sanitarnych szklone małą szybą, z kratką wentylacyjną na dole drzwi.

Ościeżnice drzwiowe drewniane, systemowe, regulowane. Szerokość ościeżnic dostosować do szerokości ścian.

Ślusarka drzwiowa stalowa Drzwi wewnętrzne stalowe płaszczone. Skrzydło o całkowitej grubości 40 ± 1 mm, z grubą przylgą, z blachy stalowej ocynkowanej o gr. 0,5 mm i powlekanej powłoką poliestrową lub malowane proszkowo. Wypełnienie skrzydła w drzwiach wewnętrznych: karton komórkowy. Skrzydło wyposażone w dwa zawiasy z regulacją w poziomie. Uszczelki przylgowe wykonane z EPDM.

Ościeżnica drzwi systemowa, wykonana z kształtowników stalowych, profilowanych z blachy ocynkowanej o gr. 1,2 mm i malowanych proszkowo.

W niniejszym projekcie przyjęto kolor drzwi: szary jasny (RAL 7035). Niezależnie od tego kolor ślusarki drzwiowej należy każdorazowo uzgodnić z inwestorem.

Ślusarka drzwiowa stalowa zewnętrzna Drzwi zewnętrzne do pomieszczenia technicznego stalowe, pełne, certyfikowane, z ościeżnicą stalową systemową, o odporności ogniowej EI 60. Drzwi wyposażone w samozamykacz mechaniczny. Współczynnik przenikania ciepła dla drzwi możliwie jak najniższy, przy założeniu, że odporność ogniowa jest parametrem dominującym.

Ślusarka drzwiowa stalowa przeciwpożarowa Drzwi do piwnicy pełne, certyfikowane, z ościeżnicą stalową systemową, o odporności ogniowej EI 30. Drzwi wyposażone w samozamykacz mechaniczny.

Ślusarka drzwiowa aluminiowa Drzwi zewnętrzne jedno- i dwuskrzydłowe, z profili aluminiowych szer. min. 75 mm, czterokomorowych, z przegrodą termiczną, w kolorze szarym. Szklenie pakietem szyb dwukomorowym, szyby obustronnie bezpieczne. Współczynnik przenikania ciepła dla drzwi jako całości $U < 1,30$ [W/m²K]. Drzwi wyposażone w samozamykacz mechaniczny.

Drzwi wewnętrzne dwuskrzydłowe, z profili aluminiowych szer. min. 70 mm, trzykomorowych, w kolorze szarym. Szklenie pakietem szyb jednokomorowym, szyby obustronnie bezpieczne. Drzwi bez wymagań izolacyjności cieplnej. Drzwi wyposażone w samozamykacz mechaniczny.

Izolacje Izolacja przeciwwilgociowa pozioma ław i stóp fundamentowych – 1x papa termozgrzewalna podkładowa.

Izolacja przeciwwilgociowa pozioma posadzek na gruncie i ścian fundamentowych – 2x papa termozgrzewalna podkładowa.

Izolacja przeciwwilgociowa pionowa ścian fundamentowych – masa bitumiczna powłokowa R+2xP na tynku cementowym rapowanym.

Ochrona pionowej izolacji termicznej od strony zewnętrznej z folii kubelkowej gr. 0,5 mm, o gramaturze > 200 g/m².

Izolacja cieplna posadzek na gruncie z płyt styropianowych EPS 100 gr. 12 cm, ułożonych na zaprawie.

Izolacja cieplna stropu nad 1 piętrem z wełny mineralnej gr. 25 cm, układana na sucho na paroizolacji z folii polietylenowej.

12.1.4. Izolacja przeciwwilgociowa ścian piwnic i fundamentowych istniejących

Izolacja strefy cokołowej

Podłoże musi być nośne, czyste, wolne od luźnych cząstek, może być suche lub matowo wilgotne. Należy usunąć niezwilżane wodą pozostałości, takie jak: oleje, tłuszcze, farby. Podłoże należy następnie matowo zwilżyć. Do pokrywania nadają się wszystkie powierzchnie betonowe i murowe o drobnoporowatej powierzchni oraz tynki.

Po odpowiednim przygotowaniu podłoża наносimy intensywnie i całopowierzchniowo hydraulicznie wiążącą mikrozaprawę uszczelniającą (szlam) na bazie cementu, kruszywa oraz specjalnych dodatków i modyfikatorów.

Drugą warstwę наносimy, gdy pierwsza powłoka już związała (przy temperaturze +23°C po 4-8 godzinach) lub następnego dnia.

W celu uniknięcia powstawania naprężeń w czasie wysychania powłoki nie należy przekraczać normatywnego zużycia wynoszącego 1,5 kg/m² i na jeden proces roboczy. Mikrozaprawy nie należy nakładać na zmrożone lub przegrzane podłoże, tj. gdy temperatura podłoża przekracza +30°C. Świeżą powłokę należy przez 3 dni chronić przed zbyt szybkim wysychaniem (np. pod wpływem promieni słonecznych lub przeciągów powietrza) oraz opadami deszczu (np. stosując przykrycia).

Mikrozaprawa uszczelniająca posiada dobrą wytrzymałość i po 20 godzinach (przy +23°C i 50% wilgotności względnej) może być pokrywana powłokami ochronnymi, płytkami lub tynkiem.

Izolacja podziemnych części budynku w stałym kontakcie z wodą gruntową

Izolacja: Izolację przeciwwilgociową wykonać przy zastosowaniu systemu z elastyczną, dwuskładnikową masą uszczelniającą (KMB), przeznaczoną do uszczelniania budowli. Masa uszczelniająca cechuje się odpornością na starzenie i normalnie występujące w gruncie agresywne

substancje, aż do stopnia "mocno agresywne". Wiąże na skutek reakcji chemicznej, po krótkim czasie jest odporna na deszcz.

Podłoże: Podłoże musi być niezmrożone, nośne, równe i wolne od smoły, raków i rozwartych rys, zadziórów oraz szkodliwych zanieczyszczeń. Krawędzie należy sfazować (zukosować) zaś wyoblenia odpowiednio zaokrąglić. Podłoże przy wodzie pod ciśnieniem nie może posiadać rys szerszych niż 1 mm.

Izolację można stosować na suchym i lekko wilgotnym, lecz chłonnym podłożu. Wilgotne podłoże wydłuża czas wiązania.

Gruntowanie: Jako powłokę gruntującą nanosi się szczotką lub szerokim pędzlem bezrozpuszczalnikową emulsją bitumiczną, służącą do wykonywania powłok przeciwwilgociowych i ochronnych, rozcieńczoną wodą w stosunku 1:10.

Szpachlowanie drapane (opcjonalnie): Żeby zapobiec tworzeniu się pęcherzy na powierzchniach o dużych porach, nierównych, jak i na bloczkach profilowanych powierzchniowo, potrzebne jest szpachlowanie wypełniające (szpachlowanie drapane). Szpachla wypełniająca musi wyschnąć, zanim będzie można rozpocząć następny etap pracy.

Wykonanie izolacji: Nakładanie uszczelnienia z elastycznej, dwuskładnikowej masy uszczelniającej (KMB), następuje zgodnie z normą i z ogólnymi wytycznymi wykonywania powłok grubowarstwowych w co najmniej 2 procesach roboczych. Drugi proces roboczy powinien być przeprowadzony najszybciej jak to jest możliwe, tak, by nie uszkodzić warstwy położonej w pierwszym procesie roboczym.

Na całej powierzchni przed ostatnią warstwą izolacji należy zatopić wzmocnienie w postaci siatki z włókna szklanego.

Tynk renowacyjny

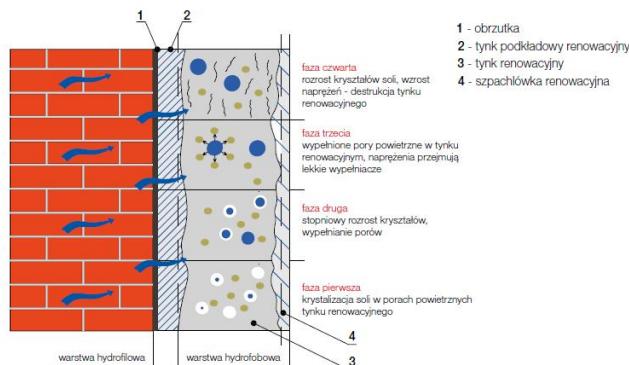
Przygotowanie podłoża: Przygotowanie podłoża wykonać poprzez usunięcie starego tynku i odkrycie muru co najmniej 80 cm powyżej widocznej strefy szkód. Szczeliny należy wyskrobać na głębokość 2 cm. Mur oczyścić z zanieczyszczeń i starych powłok malarskich zmniejszających zespolenie oraz z osypujących się lub zmurszałych warstw zaprawy. Musi istnieć podłoże dostatecznie nośne dla kolejnych operacji.

Zasada działania tynku renowacyjnego i składniki systemu

Istotą systemu tynków renowacyjnych jest specyficzny sposób ich „zachowania się”. Na skutek swych właściwości tynk wchłania wilgoć znajdującą się w murze oddając ją do otoczenia pod postacią pary wodnej. Jednocześnie magazynuje w swojej strukturze szkodliwe sole w postaci skryształizowanej, a przesuwając strefę odparowania do wnętrza tynku nie dopuszcza do powstawania wykwitów na powierzchni. Sole krystalizują w porach tynku renowacyjnego, nie powodując widocznych uszkodzeń.

W skład systemu tynków renowacyjnych wchodzi:

- a) warstwa szczepna (obrzutka),
- b) tynk renowacyjny podkładowy,
- c) tynk renowacyjny nawierzchniowy,
- d) dyfuzyjna powłoka malarska,

Schemat 1. Zasada działania systemu tynków renowacyjnych

12.1.5. Elewacja

Elewacja – ściany nadziemne Ocieplenie ścian zewnętrznych płytami styropianowymi EPS 70 gr. 20 cm, z wyprawą z tynku cienkowarstwowego silikonowego o ziarnie 2 mm, wykonanego ręcznie.

Na fragmentach elewacji tynk zewnętrzny cienkowarstwowy imitujący beton.

Ocieplenie płyty wspornikowej i ścian attyki płytami styropianowymi EPS 70 gr. 4 cm, z wyprawą z tynku cienkowarstwowego silikonowego o ziarnie 2 mm, wykonanego ręcznie.

Ościeża okien i drzwi oraz naroża budynku zabezpieczone narożnikami aluminiowymi z warstwą siatki. Listwa startowa aluminiowa szer. 20 cm.

Do wykonania izolacji termicznej należy stosować styropian o gęstości pozornej $\geq 15,0 \text{ kg/m}^3$, samogasnący, zawierający środki obniżające palność. Wymagany współczynnik przewodzenia ciepła $\lambda \leq 0,035 \text{ W/mK}$.

Materiały pomocnicze obejmują wszystkie elementy montażowe dla wykonania izolacji termicznej, tj. kleje do styropianu, kołki montażowe, siatki zbrojeniowe, kleje do siatek, listwy cokołowe i narożne aluminiowe. Klej do przyklejania styropianu o przyczepności: do betonu: $> 0,6 \text{ MPa}$, do styropianu: $> 0,1 \text{ MPa}$ (rozerwanie w warstwie styropianu). Jako warstwy zbrojącej zaleca się stosowanie siatki z włókna szklanego o gramaturze $\geq 145 \text{ g/m}^2$. Zaleca się stosowanie kołków kotwiących z trzpieniami plastikowymi $\varnothing 10$ w ilości 4 sztuk/m^2 . Preparat gruntujący do gruntowania warstwy zbrojonej biały lub zbliżony z kolorystyką tynków, o gęstości objętościowej $\sim 1,35 \text{ kg/dm}^3$. Wyprawy tynkarskie silikonowe o granulacji $\sim 1,5\text{-}3,0 \text{ mm}$, barwione w masie, o gęstości objętościowej $\sim 1,7 \text{ kg/dm}^3$. Mozaikowa masa tynkarska do nakładania ręcznego

o granulacji 2,0 mm, o gęstości objętościowej $\sim 1,7 \text{ kg/dm}^3$, o oporze dyfuzyjnym 0,31 m, nasiąkliwości powierzchniowej $0,48 \text{ kg/m}^2\text{h}$.

Podłoże, na którym będzie mocowany system ocieplenia, musi być uprzednio oczyszczone z brudu, kurzu, porostów, luźno związanych fragmentów tynku i innych czynników powodujących osłabienie przyczepności kleju. Powinno ono charakteryzować się odpowiednią nośnością, dostateczną dla powstania połączenia klejowego z warstwą styropianu.

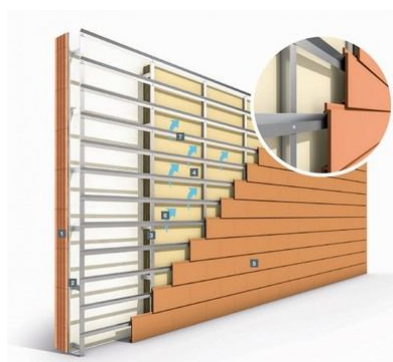
Elewacja – ściany fundamentowe Ocieplenie ścian fundamentowych płytami styropianowymi ekstrudowanymi XPS gr. 16 cm.

Cokół obłożony tynkiem mozaikowym dekoracyjnym gr. 2 mm, wykonanym ręcznie.

Do wykonania izolacji termicznej należy stosować styropian XPS o gęstości pozornej $\geq 30,0 \text{ kg/m}^3$, samogasnący. Wymagany współczynnik przewodzenia ciepła $\lambda < 0,035 \text{ W/mK}$.

Elewacja z paneli ceramicznych, wentylowana Zaprojektowano wykonanie fragmentów elewacji w postaci elewacji wentylowanej, z izolacją termiczną z wełny mineralnej.

System elewacyjny ceramiczny, wentylowany: panele elewacyjne prefabrykowane ceramiczne wys. 110 mm ($\pm 30 \text{ mm}$), długość 300-1500 mm [widoczny moduł $90(\pm 30 \text{ mm}) \times (300-1500 \text{ mm})$]. Izolacja termiczna z wełny mineralnej gr. 18 cm. Podkonstrukcja stalowa.

Balustrady zewnętrzne Słupki i pochwyty balustrady z rury $\varnothing 40 \text{ mm}$ ze stali nierdzewnej. Wypełnienie balustrady z rur $\varnothing 12 \text{ mm}$ ze stali nierdzewnej, w rozstawie co 12 cm. Mocowanie słupków kotwami do betonu (śrubami ozdobnymi) ze stali nierdzewnej.

12.1.6. Elementy zewnętrzne

Schody zewnętrzne i opaska przy budynku z kostki brukowej betonowej wibroprasowanej gr. 6 cm na podsypce cementowo-piaskowej.

Przednóżki schodów z obrzeży betonowych o wym. $8 \times 30 \text{ cm}$, spoiny wypełnione zaprawą cementową. Boczne krawędzie schodów zewnętrznych z palisady betonowej Nostalit o wym. $18 \times 12 \times 55(80)$ oraz $18 \times 18 \times 120 \text{ cm}$, na podsypce cementowo-piaskowej.

Obramowanie opaski z obrzeży betonowych o wym. $8 \times 30 \text{ cm}$, spoiny wypełnione zaprawą cementową.

Ława pod obrzeża i palisadę betonowa z oporem, z betonu klasy C12/15.

Koryta odwadniające pod rury spustowe z prefabrykatów betonowych.

12.2. Dane instalacyjne

Instalacje sanitarne obejmują projekt instalacji wodociągowej, kanalizacyjnej, centralnego ogrzewania ze źródłem ciepła w postaci kotła na ekopellet (źródło podstawowe) oraz pompy ciepła. Ciepła woda użytkowa przygotowana centralnie (kocioł na ekopellet) oraz pozyskiwana dodatkowo z paneli solarnych. W pomieszczeniach bez okien zastosowana wentylacja mechaniczna (wentylatory na wlotach kanałów). W pomieszczeniu kinezyterapii zastosowana wentylacja mechaniczna. Szczegółowe rozwiązania wg projektu branżowego (PT).

Instalacje elektryczne obejmują projekt instalacji oświetleniowej, gniazdowej, fotowoltaicznej. Instalacja teletechniczna z wykorzystaniem istniejącego dostępu drogą radiową. Szczegółowe rozwiązania wg projektu branżowego (PT).

12.3. Właściwości cieplne przegród budowlanych

Wymagania izolacyjności cieplnej przegród budowlanych przyjęto zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie dla budynków użyteczności publicznej.

Dla budynku opracowano projektowaną charakterystykę energetyczną.

Lp.	Przegroda	Współczynnik obliczony [W/m ² ·K]	Współczynnik wymagany [W/m ² ·K]
1.	Ściana nadziemna dwuwarstwowa projektowana (pustak ceramiczny gr. 25 cm + styropian gr. 20 cm)	0,16	0,20
2.	Ściana nadziemna dwuwarstwowa projektowana (pustak ceramiczny gr. 25 cm + wełna mineralna gr. 20 cm)	0,17	0,20
3.	Ściana nadziemna dwuwarstwowa istniejąca (cegła ceramiczna pełna gr. 38 cm + styropian gr. 20 cm)	0,16	0,20
4.	Strop nad parterem (pomieszczenie techniczne)	0,15	0,15
5.	Strop nad piętrem	0,14	0,15
6.	Podłoga na gruncie	0,21	0,30
7.	Okna zewnętrzne	0,78	0,90
8.	Drzwi zewnętrzne	1,20	1,30

12.4. Wyposażenie budynku umożliwiające dostęp osobom niepełnosprawnym

12.4.1. Platforma przyschodowa

Platforma przyschodowa elektryczna:

- Rodzaj napędu: elektryczny, linowy;
- Sterowanie z platformy: przyciskowe, pilot na kablu spiralnym połączony z platformą;
- Udźwig: w przedziale 225-250 kg;
- Prędkość: w przedziale 0,08-0,15 m/s;

- Wymiary platformy: 900x800 mm;
- Platforma: wykonana ze stali ocynkowanej; aktywna podłoga, antypoślizgowa; poręcz na ścianie platformy ułatwiająca wjazd; płaskie rampy najazdowe na obu krawędziach platformy, ułatwiające wjazd wózka i zabezpieczające przed zjechaniem wózka podczas jazdy; dwie barierki zabezpieczające przed zjechaniem wózka z platformy; blokada kluczykowa zabezpieczająca przed korzystaniem z urządzenia przez osoby nieupoważnione, umieszczona na kasetach sterowniczych;
- Szyna: wykonana ze stali ocynkowanej; szerokość szyny po zamontowaniu bezpośrednio do ściany ~120 mm; szerokość szyny po zamontowaniu na słupkach nośnych do stopni schodów ~180 mm;
- Zasilanie: 230V lub 400V; zasilanie doprowadzane jest w korytkach i rurkach instalacyjnych;
- Pobór mocy: 0,35-1,5 kW.

13. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej

13.1. Informacje o powierzchni, wysokości i liczbie kondygnacji

Projektowany budynek jest piętrowy, z poddaszem nieużytkowym, częściowo podpiwniczony, wolnostojący, niski.

Charakterystyczne parametry techniczne:

1. Powierzchnia zabudowy	– 201,23 m ²
2. Powierzchnia użytkowa	– 380,60 m ²
3. Powierzchnia wewnętrzna	– 412,06 m ²
4. Kubatura brutto	– 1 742,03 m ³
5. Szerokość budynku	– 14,49 m
6. Długość budynku	– 16,42 m
7. Wysokość budynku	– 8,27 m
8. Liczba kondygnacji	– 3

Projektowana funkcja budynku

Projektowany budynek mieści na parterze Poradnię Rehabilitacyjną, zaś na piętrze wielofunkcyjną Spółdzielnię Socjalną.

13.2. Charakterystyka zagrożenia pożarowego, w tym parametry pożarowe materiałów niebezpiecznych pożarowo, zagrożenia wynikające z procesów technologicznych oraz w zależności od potrzeb charakterystykę pożarów przyjętych do celów projektowych

W budynku występują przede wszystkim materiały palne w postaci wyposażenia poszczególnych pomieszczeń. Są to ciała stałe kwalifikujące je do grupy materiałów "A". Materiały niebezpieczne pożarowo, w rozumieniu §2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw

Wewnętrznych i Administracji dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719) nie będą występowały w tym budynku.

W budynku nie będą prowadzone procesy technologiczne, powodujące większe zagrożenie pożarowe czy też wybuchowe.

13.3. Informacje o kategorii zagrożenia ludzi oraz przewidywanej liczbie osób na każdej kondygnacji i w pomieszczeniach, których drzwi ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczeń

Projektowana funkcja budynku oraz liczba przebywających (lub mogących przebywać) tam osób jest jak niżej.

1. Piwnica – magazyny. Kategoria PM – do 2 osób jednocześnie przebywających na kondygnacji, nie będących stałymi użytkownikami (pracownicy).
2. Parter – sala masażu, sala elektrolecznictwa, światłolecznictwa, leczenia polem elektromagnetycznym oraz sala kinezyterapii, gabinet lekarski, pomieszczenie socjalne personelu, sanitariat dla niepełnosprawnych/damski, sanitariat męski, pomieszczenie porządkowe oraz kotłownia, z niezależnym wejściem z zewnątrz budynku. Kategoria zagrożenia ludzi ZL III – do 15 osób jednocześnie przebywających na kondygnacji, nie będących stałymi użytkownikami, oraz do 5 osób jednocześnie przebywających na kondygnacji, będących stałymi użytkownikami (pracownicy).
3. Piętro – dwie pracownie gastronomiczne, świetlica, pomieszczenie socjalne personelu, sanitariat dla niepełnosprawnych/damski, sanitariat męski, pomieszczenie porządkowe. Kategoria zagrożenia ludzi ZL III – do 20 osób jednocześnie przebywających na kondygnacji, nie będących stałymi użytkownikami, oraz do 5 osób jednocześnie przebywających na kondygnacji, będących stałymi użytkownikami (pracownicy).

Budynek mieszczący na parterze Poradnię Rehabilitacyjną oraz na piętrze wielofunkcyjną Spółdzielnię Socjalną jest zaliczany do ***kategorii zagrożenia ludzi ZL III*** z liczbą do 25 osób na kondygnacji.

13.4. Informacje o przewidywanej gęstości obciążenia ogniowego

Obowiązek obliczania przewidywanej gęstości obciążenia ogniowego istnieje tylko w odniesieniu do budynków o funkcji produkcyjnej i magazynowej zaliczanych do PM. Nie dotyczy natomiast budynków kwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL, jakim jest wielofunkcyjny budynek mieszczący na parterze Poradnię Rehabilitacyjną oraz na piętrze wielofunkcyjną Spółdzielnię Socjalną

Pomieszczenia techniczne i magazynowe znajdujące się w budynku, funkcjonalnie z nim powiązane, kwalifikowane są jako pomieszczenia PM o gęstości obciążenia ogniowego do $Q < 500$ [MJ/m²].

13.5. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych

W budynku nie przewiduje się występowania materiałów mogących wytworzyć mieszaniny wybuchowe, w związku z tym w obiekcie nie występują pomieszczenia ani strefy zagrożenia wybuchem. Zagrożenie wybuchem nie występuje również w bliskim sąsiedztwie.

13.6. Informacje o klasie odporności pożarowej oraz klasie odporności ogniowej i stopniu rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych

W świetle wymogów § 212 ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury budynki o dwóch kondygnacjach nadziemnych, kategorii zagrożenia ludzi ZL III, niski, powinien posiadać klasę odporności pożarowej nie niższą niż „C”.

Jednocześnie, stosując wskazania § 212 ust. 3, dopuszcza się w budynkach o dwóch kondygnacjach nadziemnych, kategorii zagrożenia ludzi ZL III, gdy poziom stropu nad pierwszą kondygnacją nadziemną jest na wysokości nie większej niż 9,0 m nad poziomem terenu, obniżenie wymaganej klasy odporności pożarowej do klasy „D”.

Budynek klasy „D” odporności pożarowej (§ 216) winien być wykonany z elementów budowlanych klasy odporności ogniowej nie niższej niż:

Element budynku	Klasa odporności ogniowej wymagana	Klasa odporności ogniowej projektowana
główna konstrukcja nośna	R 30	R 60
konstrukcja dachu	–	R 30
strop	R E I 30	R E I 60
ściana zewnętrzna	E I 30	E I 60
ściana wewnętrzna	–	E I 60
przekrycie dachu	–	R E 15

Wszystkie elementy budynku powinny być NRO.

Drewniane elementy konstrukcji dachowej zabezpieczone do NRO.

Drzwi do piwnicy o odporności ogniowej EI 30.

Strop na piętrze z okładziną z płyt gipsowo-kartonowych GKF 2x15 mm na stelażu z kształtowników stalowych. Odporność ogniowa EI 60.

Na parterze, przy zejściu do piwnicy, zastosowano barierkę stalową uchylną, uniemożliwiającą omyłkowe zejście do piwnicy.

Przepusty i przejścia instalacyjne przechodzące przez ściany i stropy oddzielen przeciwpożarowych są zabezpieczone środkami o odporności ogniowej równej odporności ogniowej danej przegrody – EI 60 oraz EI 120.

Platforma przychodowa dla osób niepełnosprawnych zaprojektowana na klatce schodowej K1 nie służy celom ewakuacji w sytuacji zagrożenia pożarowego. Nie dopuszcza się otwierania podestu platformy, a tym samym pomniejszania szerokości drogi ewakuacyjnej, w sytuacji zagrożenia pożarowego.

13.7. Informacje o podziale na strefy pożarowe oraz strefy dymowe

Projektowany budynek posiada całkowitą powierzchnię użytkową 380,60 m² oraz powierzchnię wewnętrzną 412,06 m². Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej dla budynku niskiego zakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL III wynosi 8 000 m². Wobec powyższego nie zachodzi potrzeba podziału na strefy pożarowe kondygnacji nadziemnych.

Jako odrębną strefę pożarową PM wydzielono pomieszczenie techniczne (kotłownię) o powierzchni 8,26 m², znajdujące się na parterze, z niezależnym wejściem z zewnątrz budynku.

13.8. Informacje o usytuowaniu z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe, w tym o odległości od obiektów sąsiadujących

Na tej samej działce znajduje się budynek gospodarczy. Projektowany budynek, w najbliższym miejscu, od obiektu sąsiadującego dzieli odległości ~8,24 m.

Od najbliższego obiektu na sąsiedniej działce projektowany budynek dzieli odległość ~14,0 m – budynek służby zdrowia.

Projektowany budynek zlokalizowany jest w odległości ~23,35 m od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi powiatowej 2919 L Gorajec – Tarnowola.

13.9. Informacje o warunkach i strategii ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób

Z każdego pomieszczenia przeznaczonego na pobyt ludzi zapewniono wyjście ewakuacyjne zamykane drzwiami prowadzące na drogę ewakuacyjną.

Długość dojścia dla strefy pożarowej o kategorii zagrożenia ludzi ZL III (przy jednym dojściu, §256 ust. 3) nie została przekroczona:

- < 16,80 m – piwnica, magazyn nr 05,
- < 16,80 m – parter, WC męski nr 12,
- < 27,30 m – piętro, mag WC męski nr 108,

Maksymalna długość przejścia w pomieszczeniach piwnic do 6,70 m (magazyn nr 06).

Maksymalna długość przejścia w pomieszczeniach parteru do 6,90 m (sala kinezyterapii nr 5).

Maksymalna długość przejścia w pomieszczeniach piętra do 6,90 m (pracownia gastronomiczna nr 104).

13.10. Informacje o sposobie zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych, a w szczególności wentylacyjnej, grzewczej, gazowej, elektrycznej, teletechnicznej i piorunochronnej

Instalacja wentylacyjna

Przedmiotowy obiekt wyposażony będzie w instalację wentylacji grawitacyjnej.

Instalacja grzewcza

Przedmiotowy obiekt wyposażony w instalację centralnego ogrzewania, zasilaną z kotła na paliwo stałe oraz pompę ciepła.

W miejscach przejść instalacji przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego (ściany i stropy) stosować przepusty instalacyjne w klasie odporności ogniowej wymaganej dla tych elementów.

Instalacja gazowa

Przedmiotowy budynek nie jest wyposażony w instalację gazową.

Instalacja elektroenergetyczna

Przedmiotowy budynek wyposażony jest w instalację elektroenergetyczną. Dla instalacji elektroenergetycznej w strefach zakwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL III przepisy nie stawiają szczególnych wymagań. Instalacje te powinny być wykonane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Zgodnie z §183 ust. 2 WT obiekty, których kubatura przekracza 1000 m³ należy wyposażać w przeciwpożarowy wyłącznik prądu elektrycznego.

Instalacja odgromowa

Przedmiotowy budynek wyposażony będzie w nowo projektowaną instalację odgromową.

13.11. Informacje o doborze urządzeń przeciwpożarowych i innych urządzeń służących bezpieczeństwu pożarowemu, dostosowanym do wymagań wynikających z przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej i przyjętych scenariuszy pożarowych, z podstawową charakterystyką tych urządzeń

W budynku na parterze i piętrze zaprojektowano hydranty wewnętrzne \varnothing 25 mm z węzłem półsztywnym. Rozmieszczenie hydrantów wg rzutów kondygnacji.

13.12. Informacje o wyposażeniu w gaśnice

Ilość gaśnic wg normatywu zawartego w wyżej wymienionym rozporządzeniu. Mianowicie 2 kg (lub 3 dm³) środka gaśniczego zawartego w gaśnicach na każde 100 m² powierzchni budynku.

Łącznie należy przewidzieć 10 kg (lub 15 dm³) środka gaśniczego zawartego w gaśnicach.

Gaśnice odpowiednie do gaszenia grup pożarów mogących wystąpić w obiekcie powinny być umieszczone na każdej kondygnacji w ten sposób, aby dojście do gaśnicy z każdego miejsca w obiekcie nie przekraczało 30 m.

Należy zachować dostęp do gaśnic o szerokości co najmniej 1 m.

Miejsca usytuowania gaśnic powinny być oznakowane znakami zgodnymi z normami.

Po zakończeniu prac budowlanych nastąpi wyposażenie w gaśnice i odpowiednie ich oznakowanie.

13.13. Informacje o przygotowaniu obiektu budowlanego i terenu do prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych, a w szczególności informacje o drogach pożarowych, zaopatrzeniu w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru oraz o sprzęcie służącym do tych działań

Budynek znajduje się przy drodze powiatowej 2919 L Gorajec – Tarnowola o nawierzchni asfaltowej. Odległość drogi powiatowej od projektowanego budynku wynosi ~23,35 m.

Z asfaltowej drogi powiatowej prowadzi zjazd na drogę wewnętrzną o nawierzchni z kostki betonowej brukowej.

Dla projektowanego budynku droga pożarowa nie jest wymagana.

Wyjście w budynku ma połączenie z drogą publiczną dojściem utwardzonym o minimalnej szerokości 1,50 m i długości nie większej niż 50,0 m.

W pobliżu działki objętej opracowaniem biegnie sieć wodociągowa, na której wykonany jest hydrant zewnętrzny HP 80. Odległość hydrantu od budynku wynosi ~18,7 m.

Biorąc pod uwagę powierzchnię użytkową i kubaturę obiektu objętego opracowaniem stwierdza się, że wymagany jest hydrant HP 80 o wydajności 10 dm³/s.

14. Ekspertyza techniczna obiektu

14.1. Przedmiot, cel i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest obiekt użyteczności publicznej, mieszczący były Ośrodek Zdrowia w Terespolu. Budynek od wielu lat nieużytkowany.

Ekspertyzę techniczną oceny stanu technicznego istniejącego budynku byłego Ośrodka Zdrowia w Terespolu opracowano na potrzeby wykonania rozbudowy i przebudowy przedmiotowego obiektu z dostosowaniem do funkcji Poradni Rehabilitacyjnej oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej.

Zakres opracowania zawiera:

- Analizę stanu elementów budynku,
- Określenie sposobu adaptacji w ramach rozbudowy i przebudowy poszczególnych elementów budynku.

14.2. Opis techniczny poszczególnych elementów budynku

FUNDAMENTY: Budynek posadowiony bezpośrednio na gruncie rodzimym. Fundamenty bezpośrednie w postaci ław fundamentowych betonowych – bez uwag.

ŚCIANY: Ściany piwnic i fundamentowe z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej, brak skutecznej izolacji przeciwwilgociowej, widoczne liczne ślady zawilgocenia i degradacji muru – stan techniczny zadowalający, wymagający robót naprawczych.

Ściany nadziemia zewnętrzne gr. 1 ½ ceg. wykonane z cegły pełnej ceramicznej oraz bloków wapienno-piaskowych pionowo drążonych na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany wewnętrzne gr. 1 oraz 1 ½ ceg. wykonane z cegły pełnej ceramicznej oraz bloków wapienno-piaskowych pionowo drążonych na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany obustronnie otynkowane, malowane farbami emulsyjnymi i olejnymi, w pomieszczeniach higieniczno-sanitarnych okładziny z płytek glazuranych – widoczne ślady standardowego użytkowania, stwierdzono występowanie lokalnych zarysowań ścian konstrukcyjnych na piętrze, które nie zagrażają bezpieczeństwu konstrukcji – stan techniczny dobry.

STROPY: Stropy międzykondygnacyjne gęstożebrowe (przyjęto, że zastosowano stropy DZ-3 lub DMS). Wykończenie w postaci posadzek z płytek terakotowych, wykładziny PCV rulonowej oraz lastryko – widoczne ślady standardowego użytkowania, nie stwierdzono zarysowań ani ugięć stropów – stan techniczny dobry.

STROPODACH: Stropodach nad piętrem jednodzielny, niewentylowany. Warstwę konstrukcyjną stanowi strop gęstożebrowy. Warstwa wyrównawcza z zaprawy cementowej. Pokrycie dachu z papy asfaltowej na lepiku. W okresie późniejszym na stropodachu wykonano tradycyjną drewnianą więźbę dachową z pokryciem blachą trapezową ocynkowaną. Widoczne są ogniska korozji pokrycia dachu, obróbek blacharskich i elementów odwodnienia, widoczne są liczne miejsca występowania przecieków przez pokrycie dachowe, a następnie warstwy pierwotnego stropodachu, więźba dachowa wykazuje oznaki korozji – stan techniczny zły.

KLATKA SCHODOWA: Biegi i spoczniki żelbetowe monolityczne – wykończenie w postaci lastryko – widoczne ślady standardowego użytkowania – stan techniczny zadowalający.

14.3. Wnioski i zalecenia

1. Istniejąca klatka schodowa nie spełnia wymagań obowiązujących przepisów techniczno-budowlanych. Przeznaczona jest do rozbiórki. W poziomie stropów poszczególnych kondygnacji wykonane zostaną zastępcze stropy Kleina.
2. Charakter użytkowania poszczególnych kondygnacji budynku jest tożsamy z jego pierwotnym przeznaczeniem, zatem wartości obciążeń użytkowych są analogiczne, jak przyjęto na etapie projektowania budynku. Nośność istniejących stropów jest wystarczająca. Nowoprojektowane

ścianki działowe, wznoszone na istniejących stropach, należy wykonać w formie lekkich ścian szkieletowych z okładzinami z płyt gipsowo-kartonowych.

3. Istniejący stropodach oraz wykonana na nim tradycyjna więźba dachowa są w złym stanie technicznym. Przeznaczone są do rozbioru. Zastępczy strop nad piętrem wykonać w postaci rusztu montowanego w poziomie wieńców na ścianach piętra, wykonanego z kształtowników stalowych walcowanych oraz zimnogiętych. Ruszt stęży poprzecznie budynek oraz będzie stanowił podparcie pod konstrukcję dachu. Do rusztu zamontowany zostanie sufit podwieszony.
4. Istniejące ściany piwnic i fundamentowe wykazują liczne ślady zawilgocenia i degradacji muru. Przewidziano wykonanie tynków renowacyjnych, których istotą jest specyficzny sposób ich „zachowania się”. Na skutek swych właściwości tynk wchłania wilgoć znajdującą się w murze oddając ją do otoczenia pod postacią pary wodnej. Jednocześnie magazynuje w swojej strukturze szkodliwe sole w postaci skrzystalizowanej, a przesuwając strefę odparowania do wnętrza tynku nie dopuszcza do powstawania wykwitów na powierzchni. Sole krystalizują w porach tynku renowacyjnego, nie powodując widocznych uszkodzeń. Ponadto wykonana zostanie skuteczna izolacja przeciwwilgociowa.
5. Istniejące ściany nadziemne znajdują się w dobrym stanie technicznym. Jedynie niewielkie pasma ścian na piętrze, na połączeniu ścian zewnętrznych z wewnętrznymi, wykazują pionowe spękania, które mogą świadczyć o zniszczeniu połączeń murarskich. Należy w tych miejscach wykonać żelbetowe trzpienie spinające w połączeniu ścian. Rozbiórkę części ścian prowadzić w taki sposób, aby pozostawić strzępia. Mieszanka betonowa projektowanych trzpieni wypełni strzępia, prowadząc do wtórnego przewiązania ścian.
6. Nie zmienia się charakter oddziaływań na istniejące fundamenty. Zastosowanie lżejszej niż pierwotnie konstrukcji stropu nad piętrem pozwala stwierdzić, że obciążenia będą nawet mniejsze. Nośność istniejących ław fundamentowych po przebudowie jest wystarczająca.

Na podstawie wykonanych oględzin i analizy konstrukcyjnej stwierdza się, że stan techniczny budynku i jego poszczególnych elementów umożliwia wykonanie robót związanych z rozbudową i przebudową budynku byłego Ośrodka Zdrowia w Terespolu z dostosowaniem do funkcji Poradni Rehabilitacyjnej oraz wielofunkcyjnej Spółdzielni Socjalnej.

Wszelkie prace budowlane należy prowadzić przestrzegając warunków wynikających ze sztuki budowlanej.

UWAGA!

1. Wszystkie roboty wykonać zgodnie z obowiązującymi normami oraz wiedzą i sztuką budowlaną.
2. Roboty budowlane mogą być prowadzone jedynie pod kierunkiem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.
3. Przy realizacji obiektu powinny być zastosowane materiały dopuszczone do obrotu i stosowania w budownictwie, za które uznaje się, zgodnie z przepisami prawa budowlanego, wyroby posiadające:
 - certyfikat na znak bezpieczeństwa,
 - deklarację zgodności lub certyfikat zgodności z obowiązującą normą,
 - aprobatę techniczną w przypadku wyrobów, dla których nie ustanowiono obowiązującej normy.

Opracował: